

"ENAKOPRAVNOST"

Owned and Published by
THE AMERICAN JUGOSLAV PRINTING & PUBLISHING CO.
6231 ST. CLAIR AVENUE CLEVELAND 3, OHIO
Henderson 1-5311 — Henderson 1-5312
Issued Every Day Except Saturdays, Sundays and Holidays

SUBSCRIPTION RATES—(CENE NAROČNINI)
By Carrier and Mail in Cleveland and Out of Town:
(Po raznašalecu in po pošti v Clevelandu in izven mesta):
For One Year—(Za eno leto) \$8.50
For Six Months—(Za šest mesecev) 5.00
For Three Months—(Za tri mesece) 3.00

For Canada, Europe and Other Foreign Countries:
(Za Kanado, Evropo in druge inozemske države):
For One Year—(Za eno leto) \$10.00
For Six Months—(Za šest mesecev) 6.00
For Three Months—(Za tri mesece) 3.50

Entered as Second Class Matter April 26th, 1918 at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of Congress of March 3, 1879.

104

NEKATERE ZNAČILNOSTI IZ ŽIVLJENJA ROOSEVELTA

Šele pet let je minilo, odkar je umrl Franklin D. Roosevelt, a o njem je bila napisana že cela vrsta knjig in nebroj člankov in krajsih studij. O njem bodo vsi zgodovinarji še mnogo, mnogo let, in njegova markantna osebnost bo brez dvoma vir za lepe slove, za pisatelje povesti in skladatelje pesmi. Roosevelt je bil velik mož v velikem in odločilnem času v zgodovini človeštva, ali kakor je on sam dejal: "Naš rod ima sestanek z usodo."

V seriji naslednjih treh člankov podajamo par odlomkov in sintez iz pred kratkim izdane knjige John Guntherja "Roosevelt v retrospektu," ki je izšla v založbi Harpers Bros. V tej knjigi so sumirana vsa do sedaj objavljena dela o Rooseveltu. Onim našim čitateljem, ki čitajo angleško, knjigo toplo priporočamo.

1

Roosevelt je imel toliko pozitivnih značilnosti in virov moči, da človek skoro ne ve, kje bi začel. Njegove dobre lastnosti so, ko pogledamo nazaj, daleč nadkriljevale slabe. Nekateri od slabih so bile, kakor je nekoč nekoč dejal, nekako odvisno breme—cena, katero je plačal zato, da so se stvari izvršile.

Nikakih lahko dostopnih oken ni za pogled v tajnosti in navidezne nesoglasnosti Roosevelta, ampak posedal je eno značilnost, o kateri bi se mogel skoro vsakdo strinjati—pogum. Trenotno ne bom omenjal železne volje, s katero je premagal pohabljenost svojega telesa, ali celo, da mu je bilo malo mar za osebno varnost. Po poizkušenem atentatu leta 1933 v Miami, ko je bil umorjen čičaški župan Čermak, je bil med vsemi navzočimi: najbolj miren. Sredi razburkanosti je dvakrat zahteval, da se je ustavil njegov avto, da je mogel nuditi pomoč Čermaku. Varnostne mere, katere je nalogal nanj, zakon in jih je sijajna tajna služba zvesto izpolnjevala, so ga dolgočasile in dražile. Roosevelt je bil očitno eden od onih srečnih ljudi, ki so rojeni brez vsakega čuta osebnega strahu, kar je tem bolj pomembno, ker večina ljudi brez osebnega strahu trpi na pomanjkanju domišljije; navadno so najmanj občutljivi med prebivalci na površju zemlje. Roosevelt pa je posedal močno domišljijo in občutljivost. Navzlic temu pa ni poznal osebnega strahu, z eno izjemo—bal se je ognja. To je bilo seveda razumljivo, kajti ako bi ga nenadoma zasačil ogenj, bi bila njegova brezmočnost popolna. Zato mu ni bilo nikdar dovoljeno potovati, ne da bi bila pri rokah ročna priprava, s katero bi se ga moglo hitro odstraniti, kjerkoli bi bil v slučaju ognja.

Pogum je mnogo vrst—na primer tak, ki se očituje v veseli izzivalnosti. Roosevelt je brezdvomno imel pogum te vrste. Potem je pogum drznosti. Tudi tega je imel Roosevelt. Potem je počasnejši manj vidni pogum odločnosti, katerega je tudi imel. Dalje je imel pogum, ki je zahteval, da popolnoma samcat napravi odločitve neizmerne važnosti in da od njih niti za las ne odstopi. . . Resnica je, da zadeva, o kateri je moral storiti odločitev, mu je bila običajno predložena od strokovnjakov, in da je često, posebno pri imenovanjih, sledil številnim priporočilom drugih. Ampak končna odgovornost je bila njegova. On sam je odločil, da se pomaga oborožiti Anglijo po Dunkirku; imenoval je generala Marshalla preko glav 34 častnikov na službeni listini, generala Eisenhowerja pa preko 366 po službeni dobi starejših častnikov; on sam je odločil za potrošenje dveh milijard dolarjev za fantazijo znano kot atomska bomba.

Ali pomislite na Pearl Harbor. Tisto noč so se v Washingtonu primerile nekatere nedostojne stvari; nekateri zelo visoko stoječi uradni ljudje so postali panični. Bili so močnejši, ki so se obnašali, kakor če bi kdo v nabito polnem gledališču zaklical, da gori, toda Bela hiša je bila en kraj, kjer sta vladala popoln mir in odločnost. Da, ljudje so bili zaposleni in razburjeni, toda Roosevelt jim je bil opora. To je bilo tem bolj pomembno, ker je Roosevelt več vedel o polnem katastrofičnem obsegu škode kot večina, poleg tega pa je imel globok osebni interes v razdejanih ladjah.

Mornarica je bila njegova največja ljubezen; zanj je bil to grozovit udarec. Ta udarec je globoko čutil, ampak bil ni nikoli niti za trenotek zmeden ali preplašen. Ne le, da ga udarec ni preplašil, temveč njegova poglavitna trenotna misel je bila takojšen protinapad in ne obramba, in še tisti večer je spravil v tek korake, s katerimi so Zedinjene države kmalu poslane ekspedicijske sile v Avstralijo in Severno Irsko. Toda celo tako velika kriza kot ta ni spremenila načina dela, ki mu je prijal. Nekoč je kakega poltucata vodilnih vojaških in drugih svetovalcev komaj čakalo, da jih odpusti, nakar bi se mogli vrniti k svojim poslom, ampak Roosevelt se je naslonil v svojem stolu in poslušalce tiral skoro v pobseslost s pripovedovanjem zgodbe o lovu na rake v državi Maine, ki je trajala dvajset minut.

UREDNIKOVA POŠTA

Vabilo na piknik in
strelsko tekmo

Cleveland, Ohio. — Lovci St. Clair Rifle and Hunting kluba priredijo v nedeljo, 20. avgusta svoj piknik in strelsko tekmo na lastni farmi na državni cesti 44 v Painesville, O.

Ta dan se bomo zopet udarili in videli kdo zna boljše pomet. Vsak, kdor bo dobro meril, bo lahko odnesel domov živca zajčka, pa čeprav ni sezona na zajce še odprta.

France Turšič bo baje pripelel pokazat tisto lisico, katero je njegova boljša polovica zaprla čez noč v kurnik. Kako so se kokoši počutile v njeni družbi, vam bo pa sam povedal.

Tone Novak nam je sporočil iz starega kraja, da hodi tam na lov na divje prašiče, in nam je obljubil lep kos pečenke za naš piknik. Toni, glej, da ne boš zamudil vlaka.

Balinali bomo tudi za čempionstvo. Ja, Urnkar pravi, da bo on odnesel to čast. Ne vem kako bo, John.

Za lačne in žejne bo tudi dobro poskrbljeno, za plesalčne bosta pa kar dva muzikanta na razpolago. Torej zabave bo kar na koše za stare in mlade.

Ne pozabite, torej v nedeljo, 20. avgusta vodijo vse ceste na farmo St. Clair Rifle and Hunting kluba, kjer je vedno dobra postrežba in pristna domača zabava. Vas vse vabi

Lovec.

Klub "Ljubljana" vabi
na letni piknik

Euclid, Ohio. — Kakor vsako leto, bo klub "Ljubljana" imel svoj piknik tudi letos, in sicer v nedeljo, 20. avgusta na poznani Zgoncovi farmi na Eddy Rd.

Znano je, da naš klub vedno dobro postreže — malo za denar, malo zastoj. A to pot pa bomo imeli nekaj posebnega in sicer pekli bomo jajgnetino in prasnetno, pa tudi potico se bo dobilo in ne vem kaj še vse, sigurni pa ste lahko, da bo naša spretna kuharica Mrs. Barkovič vse zadovoljila. Kar se pa tiče pijače, pa ni govora, natakariji in natakarije so nam obljubile, da bodo delale s polno paro.

Upam, da nam bodo vremenski elementi milostljivi, če pa ne, pa bomo tudi mi nastopili proti njim in ostali bomo kar doma v našem Ameriško-jugoslovanskem centru na Recher Ave., kjer bomo imeli dobro zabavo.

Člani in članice, prijatelji in prijateljice, vabljeni ste, pridite vsi v polnem številu. Tisti, ki imate svoja vozila, se ustavite pred AJC, tisti pa, ki jih pa nimate, tudi bodite točno ob 11:30 na mestu, da se skupno popelujemo na pikniške prostore, kjer bomo imeli skupno kosilo.

Še nekaj — če boste prišli v nedeljo k nam na farme, bodite previdni, kajti v gozdu se klati neka zver, ki ni varna za posameznika, ker ga napade, a če ima spremstvo, ni pa nič nevarnega. Torej, da si v naprej preskrbite spremstvo!

Na svidenje vas vabim v nedeljo, 20. avgusta na Zgoncovi farmi, Eddy Rd., Wickliffe, O., kjer bo imel klub "Ljubljana" svoj letni piknik!

George Nagode, predsednik.

Odkod je izvirala njegov pogum? Delno razlago je brez dvoma iskati v njegovem ponosu, dalje v tem, da je imel lahko vest in da ni nikdar dvomil nad seboj, in končno v nečem neugotovljivem, kar se imenuje vera. Roosevelt je bil v nekaterih ozirih primitiven. Imel je iskren občutek, da ako bo prav delal, se bo tudi vse prav končalo. Na ta preprosti način, ki ni imel nobene zveze z logiko, se je osvobodil moreče skrbi radi onega najhujšega sovražnika poguma—osvobodil se je strahu pred odgovornostjo.

O clevelandski delegaciji
SNPJ

Cleveland, Ohio. — 14. redna konvencija Slovenske narodne podporne jednote se prične že prihodnji ponedeljek, 21. avgusta v Detroitu, Mich.

Spodaj podpisanemu se ne vidi napačno, da bi malo opisal o naši clevelandski delegaciji. V Clevelandu imamo 32 društev SNPJ, katera so izvolila okrog 37 delegatov in delegatinj na to konvencijo. Poleg teh je pet glavnih odbornikov iz Clevelanda. Tri društva so izvolila po tri delegate, pet po dva delegata, tri društva so se združila v svrhu izvolitve delegatov in druga društva so izvolila po enega delegata. Med to delegacijo je 10 delegatinj.

V razne konvencije odbore so bili izvoljeni sledeči clevelandski delegatje: Joseph Skuk (št. 5) in Joseph Durn (št. 53) v resolucijski odbor; Anton Vautich (št. 28) in Leo Poljšak (št. 147) v odbor za pravila; John Gabrenja (št. 126) v porvirilni odbor. Ti delegatje bodo odpotovali že 17. avgusta. Njim se pridruži tudi spodaj podpisani, ki bo obiskal svoje prijatelje in znance. Nazaj grede se tudi ustavim v Toledo, O. Tako odide tudi vseh pet glavnih odbornikov nekaj dni preje na pregled knjig in polletno zborovanje glavnega odbora, ki se vrši v Detroitu.

Večina drugih delegatov bo odšla v soboto ali nedeljo jutraj, ker se v nedeljo popoldne vrši velik piknik na Rudy Pototnikov farmi v Detroitu.

Konvencija se prične v ponedeljek jutraj ob 9. uri v novem Slov. nar. domu, ki je bil uradno odprt pred minulega maja meseca. Konvencija bo najbrže trajala teden dni. Pred odhodom pozdravlja vsa delegacija članstvo SNPJ, kakor tudi vse napredne Slovence v Clevelandu in Detroitu in kliče — na svidenje!

Anton Jankovich,
delegat društva št. 147.

Kolubarski bazen bo dal
prihodnje leto že 2 milijona
ton premoga

Letos so se začela obsežna dela za odpiranje novih rudnikov in dnevnih kopov v velikem kolubarskem premogovnem bazenu v severozahodni Srbiji. Pogoj za kopanje premoga so tu zelo ugodni, ker leži več deset metrov debela plast premoga skoraj neposredno pod zemljo, kar omogoča kopanje premoga, na dnevnih kopih. V nekaj letih bo kolubarski bazen dajal za potrebe industrije v Srbiji in Vojvodini in za široko potrošno okrog dva milijona ton premoga. Celotno zalogo premoga v tem bazenu pa cenijo na dve milijardi ton.

(Po "Slovenskem poročevalcu")

Naročajte, širite in čitajte
"Enakopravnost!"

KDAJ SE BO ZBOLJŠALA PRESKRBA Z MLEKOM V LJUBLJANI?

Kljub večletnim izkušnjam v preskrbi našega glavnega mesta nekateri organi še vedno ne čutijo dovolj odgovornosti, da bi uredili redno dobavo zadostnih in kvalitetnih količin mleka za Ljubljano. Predvsem so pri tem krivi nekateri okraj, ker ne dobavljajo redno dolžnih količin poleg tega pa tudi posamezni ljudje, ki so odgovorni za odkup in dovoz in ki v svoji malomarnosti puščajo, da se mleko kvari ali ostaja na terenu nepobrano.

Okraj Ljubljana-okolica bi moral dobaviti v maju Ljubljani 242,000 litrov mleka, dobavil ga je pa samo 194,000 litrov. Okraj Ljutomer bi moral dobaviti 326,000 litrov, dobavil ga je pa 223,000 litrov, okraj Grosuplje bi moral dobaviti 47,000 litrov, dobavil pa je 36,000 litrov, okraj Postojna pa je od 24,000 litrov dobavil le 12,000 litrov mleka. Težko je najti odgovor, zakaj je dovoz tako slab. Glavni vzrok je nedvomno slab in nereden odkup, pa tudi nepravilna rajonizacija okrajev, ki so dobavljali mleko v Ljubljano. Mleko so do zadnjega časa dobavljali n. pr. iz Ljutomera, Brežic itd., medtem ko so mleko na Vrhniki, in Kranju in v Trebnjem predelovali v maslo. Ko bi moralo ministrstvo za državne nabave reorganizirati dobavo in usmeriti dovoz mleka za Ljubljano iz neposrednega zaledja Ljubljane, to je iz Vrhnike, Kranja, Kamnika, Trebnja, je s to reorganizacijo zavlačevalo mesec dni in se je lotilo šele tedaj, ko je postala preskrba z mlekom v Ljubljani že precej kritična.

Kakor že omenjeno, v Ljubljano ne prihajajo zadostne količine mleka, ob vsem tem pa se po malomarnosti raznih odgovornih uslužbenec mleko še kvari. V juniju se je v Ljubljani pokvarilo 30,000 litrov mleka in to 17,000 litrov samo iz okraja Ljubljanske okolice. Kje je temu vzrok? Podjetje za odkup mleka okraja Ljubljana-okolica ima z mestno klavnico v

Ljubljani dogovor, da daje ta na razpolago prevozna sredstva za dovoz mleka v Ljubljano. Toda namesto da bi odšel avto iz garaže ob 5. uri jutraj, je na primer 9. julija odšel šele na intervencijo ob 7. uri. Dne 1. julija pa je avto odšel šele ob 8. uri in se je zato pokvarilo okrog 1,000 litrov mleka. Večje količine mleka so se pokvarile tudi nekatere druge dneve. Ko se je upravnik odkupnega podjetja obrnil na šefa transporta mestne klavnice tovariša Stegnarja, da bi se prevoz uredil, mu je ta odgovoril, da njegava prevoznica ni briga in da zaradi tega ne bo hodil na komisijo državne kontrole, da bo tovariš upravnika usekal na gobec itd. Ko ga je komisija državne kontrole dne 11. julija klicala na odgovor, se temu ni odzval. Kakor kaže, je bilo to. Stegnarju popolnoma vseena, če pride v Ljubljano kislo mleko in je seveda potrebno s takimi ljudmi primerno obračunati, da se onemogoči nadaljne zaviranje redne preskrbe Ljubljane. Podoben primer se je zgodil 6. julija, ko se je po krivdi personalnega referenta "Meproma" pokvarilo 620 litrov mleka. Avtomobil, ki dovažal mleko iz Polhovgrajske doline, se je ta dan pokvaril, kar je bilo javljeno personalnemu referentu s prošnjo, naj bi iz prometnega oddelka poslali avtomobilu novo baterijo. Ker je bil telefon pokvarjen, personalni referent obvestila ni oddal in je mleko namesto ob 9. uri prišlo v Ljubljano ob 21. seveda skisano, ker je moral spremljevalec šoferja sam z avtobusom v Ljubljano po baterijo. Tudi to malomarnost je treba kaznovati.

Ponovno poudarjamo, da imajo odgovornost za preskrbo Ljubljane z mlekom vsi za to odgovorni organi, če pa ne izpolnjujejo svojih dolžnosti, je treba proti njim najostreje ukrepati. Potrošniki naj vedo, da je mleka dovolj, da pa ga redno ne prejemajo zaradi opisanih postopkov in načinov pri odkupu in prevozu.

ZDRAVLJENJE JETIČNIH BOLNIKOV Z DELOM

Do nedavnega je veljalo po vseh zdraviliščih za neizpodbitno pravilo, da morajo tuberkulozni bolniki ves dan ležati na zraku, razen tistih nekaj ur, ki so določene za jed in kratke sprehode.

Bolniki s pljučno jetiko naj bi v enoličnem brezdelju preživljali po strogo predpisanim dnevnem redu tedne, mesece, da, včasih celo leta, dokler jih ne odpuste ozdravljenih ali zboljšanih. Pri marsikaterem bolniku, ki je bil doslej vajen dela, tako življenje močno vpliva na njegovo duševno razpoloženje.

Da bi to zlo odpravili, so se v zadnjih desetletjih pojavili glasovi, ki priporočajo zdravljenje z delom (delovno terapijo).

Zoper jetiko kot kužno in družbeno bolezen se moramo boriti na tri načine: 1. s preprečitvenimi sredstvi, 2. z zdravljenjem bolnih in 3. z brigo za bolnike, ki so se vrnili iz bolnic ali zdravilišč.

Naše prizadevanje z delovno terapijo sodi v drugo in tretjo točko omenjenega programa borbe zoper jetiko.

Zaradi pravilnega razumevanja moramo takoj v začetku povedati, da bolniki, katerih stanje še ni uravnoveseno, niso zmožni za nobeno delo. Sem štejemo vse bolnike s povišano telesno toploto, vse tiste, ki čakajo na operacije, pa še mnogo drugih. Takšnim bolnikom kvečjemu lahko dovolimo, da ob določenem času lahko kaj berejo,

da se učijo, da poslušajo predavanja ali da posejajo filmske in druge predstave.

Zaposlitev oskrbovancev sme odrediti samo zdravnik, ki bolnika že dobro pozna in ki ga prej še enkrat natanko pregleda. Pri tem je posebno vestno treba presoditi bolnikova dihalna in obtočila.

Po izkušnjah v tujih zdraviliščih se za zdravljenje z delom organizirani na dva načina: 1. da ob zdraviliščih dogradimo posebne delavnice ali pa 2. da zgradimo tako imenovana delovna zdravilišča. Po splošnem mnenju je prvi način prikladnejši.

Zdravljenje z delom začnemo tako, da zaposlimo bolnika najprej dve uri; pozneje delovni čas počasi podaljšujemo, vendar največ do osem ur na dan. Kot najprimernejša dela so predlagali razna mizarska, električna, ključavničarska, knjigoveška in tiskarska opravila, predelavo kože, izdelavo igračk itd. Za ženske pa šivanje, izdelovanje tako imenovanih hišno-obrtnih izdelkov, delo v laboratoriju itd.

Vsa tega delavnega pacienta, ki se mu je stanje pri delu le kolikčak poslabšalo, moramo takoj prenesti med "brezposelne" bolnike.

Vse tiste oskrbovance, ki so na ta način delali šest do osem tednov, štejem lahko za sposobne, da zapuste zdravilišče. Pri tem jih razdelimo v dve skupini. V prvi so taki, za katere mislimo, da se brez škode

lahko vrnejo v svojo prejšnjo službo, v drugi skupini pa so taki (predvsem zadržavljeni), ki lahko delajo samo pod stalnim zdravniškim nadzorstvom, ker je njihova delozmožnost za stalno zmanjšana. Za te bolnike imajo v mnogih državah tako imenovane delovne kolonije jetičnikov.

Pri bolnikih iz prve skupine pa moramo paziti, da jih ne odpuščamo v poprejšnjo službo, če je škodljiva za dihalo (n. pr. v kamnolome, v tovarne s škodljivimi plini itd.). Take delavce bi morali že v zdravilišču navajati, da se priučijo kakega drugega, neškodljivega dela.

Po naših zdraviliščih nismo še nikjer uvedli delovne terapije, mislim pa, da bomo tudi pri nas kmalu poskusili z njo. Saj ima ta način zdravljenja kljub majhnim nedostatom marsikatero moralno in materialno prednost pred dosedanjimi terapijami.

Hrvatska je doslej dala
ribiškim zadrugam

85 motornih ribiških ladij

Na vsem primorskem področju Ljudske republike Hrvatske je danes 127 ribiških delovnih zadrug, v katerih je včlanjenih 1,200 ribičev. Tem socialističnim kolektivom ribičev je država nudila veliko pomoč. Ribarske zadruge so prejele doslej od države 85 motornih ribiških ladij, 200 motorjev za ladje in veliko število ribiških mrež ter druge opreme. Zadruge imajo danes moderna sredstva za lov, med drugim okrog 230 velikih mrež, 252 ladij na motorni pogon in okrog 470 ribiških ladij na vesla.

S povečanjem proizvodnih sredstev, se je v zadrugah znatno dvignila tudi produktivnost dela. Povprečni letni zaslužek ribičev-članov zadrug je lani dosegel okrog 50,000 dinarjev, medtem ko so zaslužili ribiči v privatnem sektorju povprečno le po 6,000 dinarjev. Sprito modernizacije sredstev za lov so zadruge v primeri z letom 1939 vlovile za 230% več rib, čeprav je pri ribolovu sodelovalo polovico manj ribičev. Ribarske zadruge so lani oddale državi 33 milijonov kilogramov rib, ostale ribe pa so prejeli člani zadrug za lastno potrošnjo. Letos računajo, da bo na zadruge odpadla polovica vseh vlovljenih rib na našem Jadranu.

(Po "Slovenskem poročevalcu")

POLETNE KRESNICE

Idilo poletnih večerov in noči povečujejo vsakemu znane kresnice. Kresnica je mal hrošček, v angleščini imenovan firefly, po znanstvenikih pa lamphyridae. Za te neznatne hrošččke bi se malokdo zmedil, če se ne bi v gorkih poletnih nočeh svetili kot iskre; slovensko ime kresnice so najbrž dobili zato, ker se navadno pojavijo o kresu, ko je poletje na svojem višku. Kresnice so družabne živalice in se v gorkih nočeh svetlikajo v velikih rojih. Njihove žarnice z zelenkasto bel svetlobo so nameščene ob straneh zadka živalic ter pri letu zažarevajo in ugašajo v rednih presledkih. Navedeno velja za večino kresnic, ki so razširjene v južni Evropi in v Zedinjenih državah.

V raznih delih sveta je okrog 100 vrst kresnic. Posebno zanimiva je kresnica znanstveno imenovana phengodini, v Južni Ameriki, ki sveti z rdečo lučjo spredaj in zadaj, ob straneh telesca pa ima nameščene zelene luči. Luč vseh kresnic je hladna in znanstveniki dosedaj še niso mogli ugotoviti, kako jo živalice producirajo.

IZNAJDITELJ AVTA UMRL

SAN RAFAEL, Cal., 13. avg. — Tu je umrl po dolgi bolezni 88-letni Napoleon B. Simpson, ki je skupno s pokojnim Carl Stanleyem iznajdel znani Stanley parni avto.

0 FRANCOSKEM GLASBENEM ŽIVLJENJU

Francosko glasbeno življenje je že več kot tri desetletja v kronični krizi. To je razvidno že iz zunanjih znakov. V letu 1924-25 je bilo v Parizu 1810 koncertov, v letu 1938-39 le 1205 in v prvem povojnem letu 1945-46 samo 1009. Od tedaj se je število sicer dvignilo, vendar — kljub nekaterim ugodnim znakom — položaj nikakor ni zadovoljiv. Eden najbolj žgočih problemov je slab obisk. Kadar so na sporedu klasična dela, so dvorane polne, če pa igrajo sodobno francosko glasbo, je tudi trideset sedežev praznih. To se dogaja tako redno, da že govorimo o propadu med sodobnimi francoskimi skladatelji in občinstvom. Nikake tolažbe ne pomeni ugotovitev, da so imele mnoge klasične stvaritve na premierah le malo uspeha.

Tudi skladatelji pred prvo svetovno vojno, kot Debussy in Stravinsky, so si morali priboriti sloves v borbah z nasprotniki. Danes je položaj drugačen: glasbeno občinstvo ni nasprotno sodobnim ustvaritvam, marveč je do njih indiferentno. Prav v tem je teža problema. "Kako izločiti to slabost?"

Zastopniki "Enakopravnosti"

Za st. clairsko okrožje:
JOHN RENKO
1016 East 76th Street
UT 1-6888

Za collinwoodsko in euclidsko okrožje:
JOHN STEBLAJ
26851 Oriole Avenue
REdwood 1-4457

Za newburško okrožje:
FRANK RENKO
11101 Revere Avenue
Diamond 1-8029

TEKOM ČASA,
ko se zobozdravnik Dr. J. V. ZUPNIK nahaja na St. Clair Ave. in East 62nd St., je okrog 25 drugih zobozdravnikov v tej naselbini prakticalno in se izselilo, dočim se dr. Zupnik še vedno nahaja na svojem mestu.

Ako vam je nemogoče priti v dotiko z vašim zobozdravnikom, vam bo Dr. Zupnik izvršil vsa morebitna popravila na njih delu in ga nadomestil z novim. Vam ni treba imeti določenega dogovora.

Njegov naslov je
Dr. J. V. ZUPNIK
6131 ST. CLAIR AVENUE
vagal East 62nd Street; vhod samo na East 62nd Street.
Urad je odprt od 9.30 zj. do 8. zv.
Tel. ENdcoit 1-5013

pellier. Še več: velika mesta, kot so Lyon, Lille in Nantes so izjavila, da ne morejo več obremenjevati davkoplačevalcev ter so prenehala izvajati sprejete obveznosti. Kljub kratki dobi urejenega dela se je pokazalo, da je bila zamisel dobra, ker se je znatno dvignila kakovost predstav. Za to je tem bolj žalostno, da so večje uspehe preprečile zgolj finančne težave.

Problem francoskega glasbenega življenja ni v nedelavnosti ali nesposobnosti skladateljev in umetnikov ter ostalih glasbenih delavcev, marveč predvsem v kroničnem pomanjkanju denarnih sredstev, ki bi jim omogočala poln razvoj.

Podobno usodo kot skladatelji imajo reproduktivni umetniki. Statistika kaže, da hodijo ljudje manj na samostojne koncerte kot pred nekaj leti. To ne velja za nastope maloštevilnih slavni inozemcev, ki igrajo in pojejo pred nabiti dvorani, pač pa za domače umetnike in za ostale inozemce, čeprav so odlični talenti. Število ljudi, ki jih prihajajo poslušati, je vedno manjše. Začetnikom je skoraj nemogoče, da bi pritegnili širšo javnost. Nekateri pravijo, da je občinstvo postalo zelo občutljivo za kakovost in ne hodi več na povprečne koncerte. Vendar ta odgovor nikakor ne razjasnjuje vseh vprašanj.

V sezoni 1948-49 so imeli pianisti 124 samostojnih nastopov, Parižani so slišali umetnike svetovnega slovesa. Rubinstein, Gieseking, Kempff, Fischer, Backhaus itd. so doživeli prave triumfe.

Z violino so poslušalce očarale sodobne veličine Heifetz, Menuhin in Enesco, Amerikanec Isaac Stein, ki se jim bo kmalu pridružil, ter zlasti Cristian Ferras, Devy Erlich, Rene Benedetti. Zirkine, Claude Paschoud in Jeanne Gentier.

Med čelisti je prednjačil Pierre Fournier, a tudi kitara je našla svojega mojstra v Segoviji, ki mu zaradi njegovih sposobnosti pravijo "kralj kitare".

Izmed številnih pevk so seveda najbolj navdušile občinstvo že slavne umetnice: Elisabeth Schuman, Emmy Loose, Janine Michean, Silange Delmar, Genevieve Touraine in Lily Pons. Med pevci so imeli posebne uspehe Charles Panzera, Doda Conrad, portugalski baritonist Enrico Lisboer ter Gigli in Tito Schipa.

Če so pariške dvorane prazne, ko izvajajo moderno francosko resno glasbo, pa ne morete priti v dvorano, kjer kraljuje jazz. Mladina kot zamaknjena poslušala neumorni takt bobnov ter predirljive glasove trobent. Čim več je improvizacij, tem bolj je občinstvo navdušeno. A ne samo to! Tudi je zelo razburljivo. Poslušalci resne glasbe so zmirno tako s pohvalo, kakor z negodovanjem. Občudovalci jazza so neusmi-

ljeni. Če jim izvedba ne ugaja, prisilijo igralce z nezanskim vpitjem in žvižganjem, da zapustijo oder. Od l. 1945 so razdeljeni v dve skupini. Nekatere je prevzel novi stil be-hop, drugi se navdušujejo za "staro" smer "hop", češ, da je be-hop popolnoma atonalen. Poleg rednih tedenskih koncertov so imeli lani v Parizu tudi velik mednarodni festival jazza, ki se ga je udeležila množica mladih inozemskih občudovalcev. Brijlrala sta slavna saksofonista Sidney Becket, ki zastopa stari stil, ter Charli Parker, ki je navdušen pristaša be-hopa. Nastopili so ameriški in evropski orkestri, vendar so se mogli pohvaliti le švedi z ugotovitvijo, da pri njihovem nastopu ni nihče žvižgal.

Glasbeni okus se ne da pridobiti niti popraviti drugače kakor z vzgojo. Vendar velikih koncertnih dvoran ne more napolniti malo število vnetih ljubiteljev glasbe. Francozi so spoznali, da morajo ubirati drugo pot: pritegniti in vzgojiti je treba predvsem mladino, ki ji je bila pot do glasbe čisto zaprta zaradi socialnih razmer. — Ustanovili so društvo "Les Jeunes Musicales", ki naj uglaadi glasbi pot v splošno kulturo množic. V 84 mestih ima že 140.000 članov, ki stalno hodijo na koncerte, katere prireja društvo s sodelovanjem najboljših umetnikov. Koncerti so zaključene celote, ki jih uvodoma obrazlože priznani glasbeni pedagogi. V svojem prizadevanju so dosegli že lepe uspehe.

DVE NOVI VERTIKALNI PEČI V TOVARNI CEMENTA PARTIZAN

V splitski tovarni cementa "Partizan" se je te dni sestal delavski svet, ki je razpravljal predvsem o začetku obratovanja novega oddelka tovarne, kjer bodo v kratkem dovršili dve novi vertikalni peči. Delavski svet je predvsem razpravljal o dovršitvi nekaterih delov, ki še manjkajo za te peči. Te dele izdelujejo v lastni mehanični delavnici in livarni. Z dograditvijo teh dveh peči se bo proizvodna zmogljivost tovarne precej povečala. Prva peč bo začela obratovati čez tri tedne.

V 17 dneh so obnovili stari plavž v Sisku

Kolektiv železarne Sisak je bil v juniju postavljen pred veliko in težavno nalogo. Na starem plavžu, ki je bil poslednjič v remontu leta 1948, se je šamotna obloga nepričakovano hitro pokvarila. Treba je bilo ugasiti peč in znova obzidati. Niso se mogli takoj odločiti za ta korak, zakaj obnova starega plavža ni bila nameravana in bi ustavitev proizvodnje v starem plavžu ogradila izpolnitev polletnega pa tudi letnega plana.

Da bi remont plavža čim manj vplival na proizvodnjo, je delavski svet železarne 9. junija sklenil ugasiti peč in v čim krajšem času izvršiti remont. Vsi obratniki železarne so se zavezali, da bodo z vsemi močmi pomagali izvršiti to delo v minimalnem času.

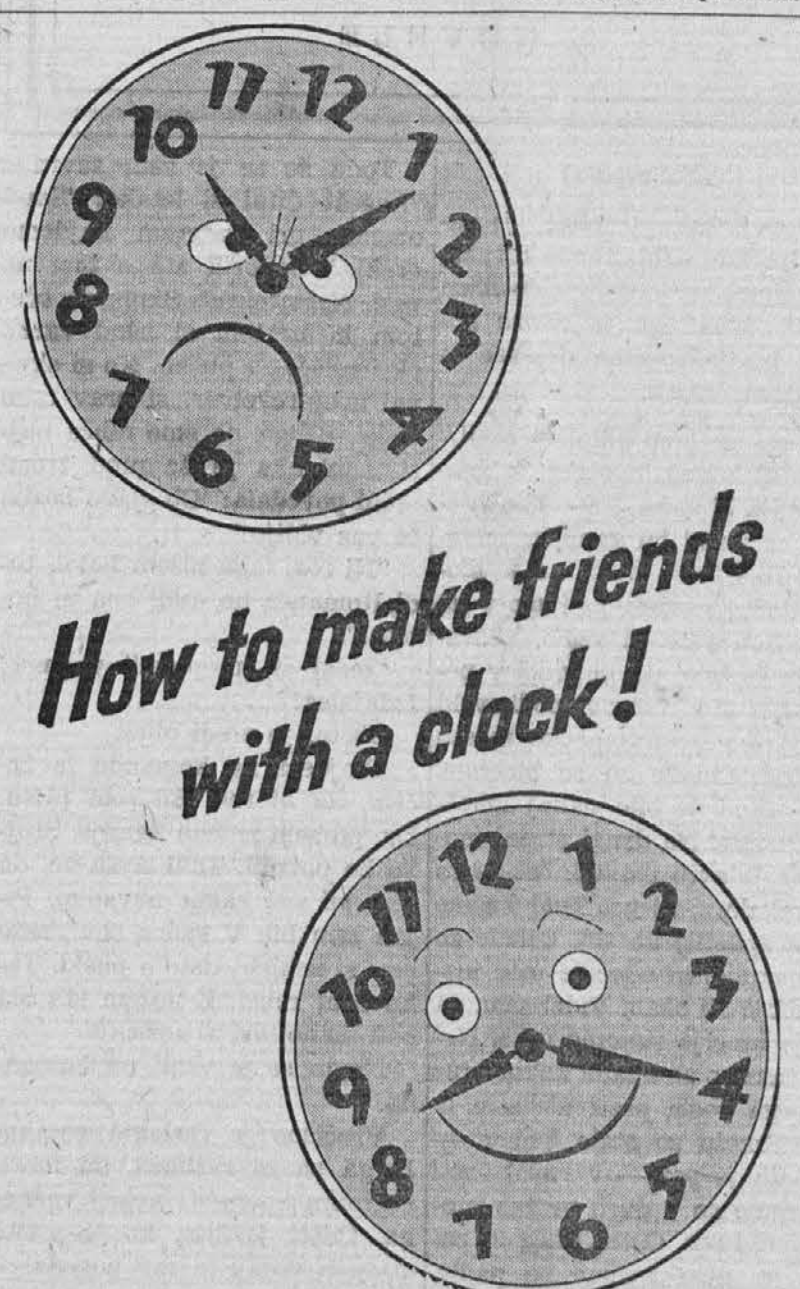
Po priporočilu tehničnega vodstva je uprava podjetja odobrila, da se izvrši obzidava peči na nov način. Vsi, ki so sodelo-

vali pri tem delu, so bili razdeljeni v dve skupini, ki sta hkrati obzidavali gornji in spodnji del peči. Tako je bila obzidava peči izvršena v 154 urah. Celoten remont, ki je bil sprva določen na 21 dni, pa je bil izvršen v 17 dneh.

S tem so delavci, ki so delali

pri obnovi peči, dosegli nov rekord. Medtem ko je pri prejšnjih remontnih delih en šamotni zidar v osmih urah vzdal največ 200 kilogramov šamotne opeke, so pri zadnjem remontu v Sisku dosegli povprečje 5500 kilogramov.

(Po "Slovenskem poročevalcu")

How to make friends with a clock!

Every time you look at a clock does it reproach you for not laying aside something for the future?

Does its scowling face warn you that it's later than you think?

If that's the way a clock looks to you, it's high time you signed up for some United States Savings Bonds—under your firm's Payroll Savings Plan or your bank's Bond-A-Month Plan.

Soon as you do that, your clock will start to grin at you every time you give it a look. And each cheery tick will be a bright reminder that you're getting nearer your goal of financial independence.

And in the decade of progress that most economists say is just ahead, financial independence is going to be more important than ever before.

With a nice nest egg of U. S. Savings Bonds, you'll have freedom of action. You'll be able to take advantage of opportunities as they come along—to make the most of every situation.

Remember, every \$3 you put into U. S. Savings Bonds becomes \$4 in ten years. Better start growing money now—before that clock scowls at you again.

SAVE FOR YOUR INDEPENDENCE

BUY U.S. SAVINGS BONDS

ENAKOPRAVNOST

This is an official U. S. Treasury advertisement—prepared under auspices of Treasury Department and Advertising Council.

Prežihov Voranc:

PRVI MAJ

(Nadaljevanje)

Bilo je takrat, ko sem še bice (ovce) pasel pod Uršljo goro. Vsako jutro mi je po ušesih zvonila ponarodela Vodnikova pesem:

Ob štirih zjutraj gori vstanem in čem bice past.

Oh kako bom srotej bice pasov, ko mam še komaj sedem let.

Treba je bilo vstati ob zori in napasti bice do šole, ki se je začela ob devetih. Do šole pa je bilo dobre pol ure hoda. Jaz sem seveda spal kakor ubit in težko me je bilo ob tej uri spraviti pokonci. To se pravi, kadar me je

budil oče, to ni bilo pretežko. Komaj sem začel njegov robati glas: "Halo, sonce je že nad Pohorjem!" sem že treščil iz postelje, čeprav je že nad Pohorjem. Če bi tega ne bil storil tako urno, bi mi bila iz postelje pomagala očetova težka roka.

Teže me je bilo spraviti pokonci, kadar me je klicala mati. Ta se je tiho priplazila do postelje in, ko me je videla, kako trdno spim, se je spet oddaljila po prstih in šepetala:

"Pet minut ga še pustim, saj je sirotej..."

Čez pet minut, ki so bile zame

silno kratke, me je spet prišla klicati. Navadno sem jo slišal že prvokrat, toda sem se vedno potajil. Tudi zdaj sem se zvil v klobčič in se delal, ko da bi najtrdnje spal. Mati me je nekaj časa tiho opazovala, potem pa vzdihnila:

"Sirotej kako bi še rad spal!"

Počasi se je odločila in me poklicala:

"Bicke se že derejo (blejajo)." Navadno me je morala klicati dva- ali trikrat, preden sem se skobacal iz postelje, ki je bila poslana morda le dvakrat v letu. Moja mati je imela zelo mehko srce in kadar me je klicala ona, sem pridobil vsaj pol ure. Mogoče je tudi oče imel mehko srce, toda tega nam otrokom ni smel pokazati, ker je bilo življenje naše družine pretrdo.

Bicke pasti tje bila huda reč. Pravega pašnika zanje ni bilo,

ampak so se razprostirali ovčji pašniki po gozdovih, med ostrogovno in med trnjem, koder se goveja živina ni hotela pasti. Na paši sem bil bos, ker ni bilo denarja za čevlje. Kadar je bila živina sitna, sem imel čisto okrovele noge. Vrhun tega je bilo po jutrih tudi še mrzlo. Toda ovce so bile v našem najemniškem gospodarstvu zelo važna stvar. Na leto jih je mogel oče prodati do deset in še več, kar je vrglo lepe denarce, s katerimi smo se otroci že za silo oblekli.

Nekoga jutra me je oče zelo zgodaj poklical. Zatrobil je kakor zmirom:

"Sonce je že nad Pohorjem!"

Takoj sem tičal v hlačah in se odpravil v hlev. O kakem soncu nad Pohorjem seveda še ni bilo sledu. Na vzhodu se je še komaj poznala jutranja zarja. Vrhova Uršlje gore in Peece, ki sta

bila še vsa zasnežena, še niti nista žarela v škrlatni luči sončne zarje, ampak sta molela v blede odsev jutra, ki je vstajalo nekje na vzhodu. Pobočja planin so bila še vsa vsa črna, po dolinah pa je ležala debela megla, ki je zakrivala vse manjše hribe. Nebo je bilo jasno in na njem je gorelo še veliko svetlih, mrzlih zvezd, ki so začele silno počasi ugašati.

"Kam pa naj ženem past?" sem vprašal očeta, ki je vsak dan sprti določal pašo.

"Na vrh boš gnal danes," mi je mrzlo odgovoril.

Na vrh! Srce mi je skoraj poskočilo od veselja. Na vrhu je bila pri nas najboljša in najudobnejša ovčja paša. Tako se je imenoval hrib nad domačijo, ki je bil porasel z drmo, to je s travo, ki so jo ovce imele najrajši. Na pašniku so rasle bele

breze, ki so bile podobne zelenim pušljcem. Vmes je stalo nekaj velikih, orjaških macesnov, ki so se videli daleč naokrog.

Čreda je bila brž na pašniku in sedaj se je začelo zame dobro življenje. Ovce so se začele pasti kakor uši in mi sploh ni bilo treba paziti nanje. Ako bi ne bilo premrzlo in premokro po tleh, bi se lahko ulegel in mirno zaspal. Toda bil sem že prebujen in moja zaspanost se je medtem dvignila nekam med vrhove macesnov, ki so moleli v sivkastomodro nebo. Zato sem zakorakoval opazovati, kako je okrog mene nastajalo lepo, vigrčno jutro.

Pravkar sta zagorela vrhova dveh najvišjih gor v škrlatnem plamenu. Gorele so skale in razpoke med čermi. Podoba me je nenadoma vsega prevzela, da

sem bil kakor zamaknjen. Na mah sem pozabil na svojo utrujenost in nisem nehal strmeti v goreče gore, ki so se mi zdele vedno bližje. Pod sneženimi vrhovi se je razprostiralo široko, temno pobočje, pokrito s planinskim lesom. V tem pobočju se je združevalo mnogo barv. Smrekove hoste so bile skoraj črne, tam pa, kjer so rastle bukke, je bilo še vse rjavo, zakaj bukke v taki višini še ni pričela zeleniti. Temnikasto ozadje pobočja je bilo prepikano z blestečimi macesni, ki so si pravkar nadevali svoj svetlozeleni pomladni nakit. Brez teh macesnov bi bila podoba gore še čisto mrtva.

(Dalje prihodnjič)

V "Enakopravnosti" dobite vedno sveže dnevne novice o dogodkih po svetu in doma!

ANTON INGOLIČ:

PRED SONČNIM VZHODOM

NOVELE

(Nadaljevanje)

"Povej, kako je bilo!" je zaklical nekdo suhljatemu kovaču, ki je imel svojo delavnico blizu mosta. Milan ga je dobro poznal, bil je spreten delavec in zgovoren človek.

"Tega ne bom nikoli pozabil," je začel kovač in segel po žganju. "Da bi vedel, kaj se bo zgodilo, se ne bi bil gnil iz delavnice. Baš tega jutra me je moral zlodej zvabiti pod most na ribe. Sonce se ni vželo, a svetlo je že bilo, da bi videl v pesku na sto metrov podkovski žebelj. Pa pridrvi preko mostu kamion. Čelade so se bleščale, med njimi je bilo nekaj kmečkih kučem. Na drugi strani mosta se je avto ustavil, čelade so poskakale iz njega. Tudi kučme so se spustile na tla. Čelade so jih obkolile in odvedle med nizko vrbje ob obali. Videl sem, da imajo kmetje zvezane roke. Nekaj časa so se čelade kakor brez pravega posla prerivale sem in tja. Kmalu so stale kučme — bilo jih je pet — v ravni vrsti in čelade so v dveh vrstah stopile pred nje. Oster žvižg in počilo je. Štiri kučme so padle, ena se je samo zagugala. Še en pok in zdaj je padla tudi poslednja. Spet žvižg in čelade so v vrsti odšle k avtomobilu, ki je kmalu zdrdrnal preko mosta."

"Kaj pa je bilo z onimi?"
"Ležali so, kakor so padli. V tem je sonce vželo in jih obsijalo. A njegove toplote niso občutili. Tudi jaz ne. Sicer pa je bilo vse kakor prej. Morava je počasi tekla dalje, na mostu se je mirno sprehajala straža, iz mesta je prihajal trušč odpirajočih se trgovin in kavarn. Obstal sem in čakal, trnek sem že davno potegnil iz vode. Šele čez dolgo je stražnik Vlado pripeljal tri cigane. Izkopali so jamo kar tam med vrbjem, vrgli mrtvece vanjo in jih zakopali. Jaz sem še vedno čakal, kakor da se mora še kaj zgoditi. A zgodilo se ni nič, samo vrabec je priletel od nekod, sedel na svežo zemljo in jo začel razkopavati. Vidite, tako človek konča v današnjih časih. Prikaže se čelada, 'bum, bum' in že si mrtev. Arsa, daj žganja!"
Milan ni odvrnil pogleda od kovača. Bledica na njegovem obrazu je bila še vidnejša.
"In zakaj?" je vprašal s stisnjenim grlom.

"Zakaj? Štirje so partizanom dajali hrano, pri enem so našli puško."

Milan je stisnil v svoji močni pesti merico žganja.

"Zaradi puške so ga?" je zajecjal.

"Če imaš kaj, skrij deset metrov pod zemljo, sicer boš lepega dne ležal onstran reke in vrabci bodo brskali po tvojem grobu." Kovač se je suho nasmejal. "Eh, ljubi moji, težki so današnji časi. Pijmo, dokler smo še živi! Milan, kje imaš čašo?"

Milan je dvignil merico, toda držal jo je tako nerodno, da mu je zdrknila izmed prstov, ko je kovač trčil ob njo. Razen kovača se nihče ni zasmeyal. Sicer pa Milan ni nikogar ne videl ne slišal; naglo se je dvignil, plačal in odhitel na ulico.

Oči so ga pekle od sončne luči, ki je bila razlita po ulicah, v srcu ga je žgalo od strašnega spoznanja.

"Tega nisem hotel!" je ječal, ko je drvel skozi ulice.

Toda že se je sam zavrnil: "Lažeš! Čital si letake: 'Smrt onemu, pri katerem najdemo orožje.' Govorili ste o tem na vasi. Nešteto krat. Skupno z očetom in bratom si iskal varno skrivališče za puško. Ko si skrival svoj revolver, si prav tako vedel, da ga ne sme nihče najti. Ljubinka je še pred tremi tedni povedala: 'Ob glavo boste, če vas vidi!'"

"Ni res, tega nisem hotel, tudi Romanca ne, tudi ona ni hotela!"

"Izidal si ju, pahnil v smrt! Izdajalec!"

Obstal je sredi ulice.
"Pojdem na komando in rečem, da ni res. Bil sem pijan. Da, pil sem močno žganje. Stojko bo potrdil. Tudi Arsa ve, da sem pil več kakor navadno. Pijan sem bil. V sporu smo, zato sem si izmislil tisto o puški. Tako bom rekel. Z nožem sta šla nad mano, da, z nožem!"

Naglo se je vrnil na komando.
"Vročično je razlagal vojaku, ki ga pa ni razumel, da mora častniku sporočiti nekaj važnega. Odšel je šele, ko je prišel starejši vojak in mu povedal v jeziku, ki ni bil srbski, a ga je Milan razumel, da naj pride od dveh, ker so uradniki zdaj pri obedu."

Tedaj ga je prešla nova misel: takoj mora domov, da skrije puško na drugo mesto.

Zdrvel je v glavno ulico in po njej iz mesta. V mislih je že našel varno skrivališče. Začel je svobodneje dihati. Nikomur se ne bo nič zgodilo, se je tolažil. Bil sem res pijan. Kako bi sicer mogel sovražniku izdati, kje imata oči in lasten brat skrito puško! Hitro, hitro domov! Vse se bo dobro končalo. Ko bo mimo, jima bom rekel: "Vidita, če ne bi bil prišel domov, skril puške in rekel, da sem bil pijan, bi ležala zdaj tam za Moravo in vrabci bi razkopavali vajin grob. Dobro vama hočem. Storitva tudi vidva svoje: razdelimo se in konec bo razprtij!" To ju bo spametovalo.

Že se je smehljajal dobremu koncu svojega dela. Pomirjen je naglo stopal sredi ceste.

Tedaj se je pokazal daleč pred njim avtomobil. Prihajal je iz vasi. Ko je bil blizu, je Milan zagledal v njem nekaj svetlih čelad in dve kmečki kučmi. Izognil se je v jarek.

Tisti trenutek je prebledel ko bel nagrobnik. Spoznal je v kamionu očeta in brata, častnik iz komande pa je držal v rokah težko očetovo puško.

"Oče! Danilo!" je zakričal in se pognal za avtomobilom, ki pa je bil že daleč. Ko je spoznal

brezplodnost svojega početja, se je ustavil. Dolgo je stal sredi ceste kot okamenel. Potem se je okrenil in zlomljen nadaljeval pot proti vasi.

Toda domov ni šel skozi vas, marveč se je privlekel preko njiv, pašnikov in za plotovi na domače dvorišče.

Iz bratove hiše ga je pozdravilo silovito jokanje otrok. Iz njega so se trgali posamezni Ljubinkini stavki, polni obupa in groze.

Milan se je kot brez življenja opotekel proti svoji hiši.

V veži ga je sprejela Romanca. Pražnje je bila oblečena, v laseh je imela rdečo vrtinico iz papirja. Oči so ji sijale. Stopila je k njemu in vsa iz sebe zaklicala: "Zdaj bova začela pravo življenje, junak moj!" Objela ga je in trdno privla k sebi.

Milan pa jo je tresel ob zid. "Pusti me, psica! Ti si vsega kriva!"

Mladi ženi je zaplavala kri v obraz. Preplašena je pogledala vanj. Šele tedaj je opazila strašno praznino njegovih oči in bledico njegovega obraza. Dvignila se je in se brez besed potegnila v sobo.

Milan je stal nekaj trenutkov v veži, ne vedoč, kaj naj napravi, nato pa stopil za ženo. Zgrabil jo je za ramena in obrnil k sebi.

"Ali si vedela, kaj ju čaka?" je ječnil.

Romanca se je izvila iz njegovega prijema. Stopila je za korak nazaj. V lica ji je legel posmehljiv izraz.

"Ali si vedela, te vprašam!" je Milan divje ponovil.

"Kaj ti je, Milan? Kaj ti je, junak moj?"

V njenih besedah je ležal posmeh, zaradi katerega je Milan že nekajkrat pobesnel.

"Govori!" je zarjul.

"Kaj ne bi vedela! Tudi ti si vedel. Na občini so razglasili, ti sam si mi povedal."

"Pa si govorila o zaporu."

"Tako se pač govori. Saj sem vedela, da ti veš, kaj mislim. Sicer pa ni druge poti. Onadva ali ti. Moral si se zavarovati!"

"Lažeš! Oče me je hotel samo prestrašiti! V resnici nikoli ne bi položil roke name. Tudi Danilo ne. Tudi izdala me ne bi bila, da imam skrito orožje. Onadva ne. Samo jaz sem takšna svinja. In kdo je kriv? Ti, ti, vlaška...!"

Štajerska vina!

Naznanjamo, da imamo sledeča vina v prodaji:
Sauvignon iz mariborske okolice
Riesling iz Halož
Cipon iz ljubomerske okolice
Draminer iz radgonske okolice
Poleg gori omenjenih, imamo vedno v zalogi tudi pristna ameriška vina prvovrstne kakovosti.

MARINKO FRUIT MARKET
456 E. 156th St., IV 1-3170

B. J. RADIO SERVICE
1363 E. 45 St. — HE 1-3028

SOUND SYSTEM
INDOOR — OUTDOOR

Prvovrstna popravila na vseh vrst radio aparatov

Tubes, Radios, Rec. Players
Vse delo jamčeno

ZAVAROVALNINO

proti

ognju, tatvini, avtomobilskim nesrečam, itd.

preskrbi

Janko N. Rogelj

6208 SCHADE AVENUE

Pokličite:

ENdicott 1-0718

Spet se ji je približal s stisnjeno pestjo.

Romanca se mu je zasmeyala naravnost v obraz.

"Jaz? Ti prvi si dejal, da je po nji, če samo črhneš, da imata puško. Jaz sem ti samo pritrčila."

"Lažeš, lažeš!"

Milan jo je udaril v obraz, da ji je v hipu izginil smeh z lic. Pri naslednjem udarcu je zajokala, pri tretjem se je zgrudila. Milan jo je tolkel s pestmi po glavi, po ramenih, kamor je padlo.

V tem se je oglašil na vasi avtomobil.

Romanca je skozi jok zaklicala jasno in trezno: "Milan, revolver!"

Milanu se je povesila roka, vendar se ni gnil.

"Skriv revolver na drugo mesto! Danilo te je izdal!" je zavpila Romanca in pograbila Milana za roko. Ker se še ni zga-

ŽENSKA DOBI DELO

PO EN DAN NA TEDEEN NA PRIVATNEM DOMU.
Za podrobnosti pokličite
IV 1-0551

VAS MUČI NADUHA?

Pri nas si lahko nabavite najboljše olajšave za to mučno bolezen. Zdravilo je jamčeno ali pa dobite denar nazaj.

MANDEL DRUG CO.
Lodi Mandel, Ph. G., Ph. C.
15702 Waterloo Rd. — IV 9611

DELO DOBI

pošten in zanesljiv možki za nočno delo, čiščenje gostinskih prostorov. Zglasite se na 15335 Waterloo Rd.

V NAJEM

se odda 5 sob in trgovski prostor, pripraven za brivnico ali lepotečni parlor. Za podrobnosti pokličite Hillcrest 2-4751.

Za točno in zanesljivo postrežbo

ako želite prodati ali kupiti hišo ali večje poslopje v vzhodnem delu mesta, se obrnite na nas. Govorimo slovensko.
B E A C H L A N D R E A L T Y
767 EAST 185th ST., IV 1-1012

PRODA SE

dobro obstoječa trgovina s C 2 licenco.

Dobra priložnost za zakonca.
Cena zmerna.

Vpraša se na

256 E. 156 St.

Zakrajsek Funeral Home, Inc.

6016 ST. CLAIR AVENUE
Tel: ENdicott 1-3113

OBLAK MOVER

Se priporoča, da ga pokličete vsak čas, podnevi ali ponoči. Delo garantirano in hitra postrežba. Obrnite se z vsem zaupanjem na vašega starega znanca

John Oblaka

1146 East 61st St. — HEnderson 1-2730

nil, je ugriznila vanjo, da bi ga spravila k zavesti.

Tedaj se je Milanu izvil iz prsi presunljiv krik. Odhitel je na podstrežje. Čez nekaj trenutkov se je spustil v vežo po strmi lestvi z revolverjem v roki. "Daj ga meni!"

Romanca mu ga je iztrgala iz rok, toda Milan ji ga je spet vzel in planil v sobo. Potisnil ga je v slamnajo. Že naslednji trenutek pa ga je izvlekel iz nje. Neodločen je obstal sredi sobe. "Daj ga sem, da ga vržem v vodnjak!"

Romanca mu je vzela iz tresočih rok revolver in planila skozi večna vrata. Toda na spodnji stopnici je obstala kakor vkovana. Avtomobil je zavozil skozi les, ki je bila še vedno na stečaj odprta, in se ustavil sredi dvorišča, tik pred njo. Romanca se je umaknila nazaj v vežo. Milan je zgrabil

NAKLADALCI

v skladišču Nickel Plate v starosti 18 do 50 let
Plača \$1.37 na uro - 5 dni tedensko.
Čas in pol nad 8 ur in nad 40 ur.

Za podrobnosti se poive pri
A. P. PHIPPS
NICKEL PLATE R. R. CO.
E. 9th & Broadway

Kovinski delavci

izurjeni na lahki in težki črni kovini.
Plača od ure.
Stalno delo.
Podnevi
Tudi tovarniškega električarja potrebujemo za izurjene nakladalce v tovarni

Bishop & Babcock Mfg. Co.
4901 Hamilton

BEGUNCI, POZOR!

Izurjeni ali neizurjeni delavci.
Vas izučimo za delo v livarni in sicer v sledečih strokah:

MOLDING
HAND STRAIGHTENING
INSPECTION
SHAKEOUTS
BRAKEOFF
PATTERNMAKER
Jamčena plača od ure — poleg plače od komada.
Plačane počitnice in prazniki.
5 dni tedensko.
Stalno delo.

LAKE CITY MALLEABLE CO.
5000 LAKESIDE AVE.,
2 bloka severno od St. Clair

za revolver in odhitel z njim v kuhinjo.

V tem so čelade poskakale z voza in se vsule v vežo.
(Dalje prihodnjič)

DELAŠTVO BO PODPIRALO TAFTA ZA IZVOLITEV

COLUMBUS, 14. avg.—Tu se je ustanovilo delavsko ligo za ponovno izvolitev senatorja Tafta pri novembarskih volitvah. Namen lige je doseči najmanj

200.000 delavcev in delavk pred volitvami. Včeraj se je tu vršila konferenca, na katero je prišlo 265 delegatov iz delavskih skupin širom države, da pripravijo načrte za kampanjo v prid Taftu.

Med delegati so bili zastopniki in člani unijskih organizacij kot AFL, CIO, društva železničarjev, International Ass'n of Machinists, in drugih unij.

NAJBOLJŠE PECIVO

keke, kruh, paje, in sploh vsakovrstno pecivo boste dobili v naši moderno opremljeni pekariji.
Vse je okusno — cene zmerno. Zadovoljni boste.
HOLLOWELLS HOME BAKERY
824 EAST 200th STREET, EUCLID, OHIO

PERUTNINA

17330 BROADWAY, MAPLE HEIGHTS

V zalogi imamo vedno mlade piščance in vseh vrst perutnine. Se priporočamo za svaibe, bankete in razne druge prilike. Pridite in si izberite.

ANDY HOČEVAR in SINOV

TEL. v trgovini: Montrose 2369—na domu: Montrose 1368 W

HOW LUCKY CAN YOU GET?

WELL, YOU MIGHT find a gold mine, providing you know where to look. Maybe you'll inherit a fortune from a rich uncle, if you've got a rich uncle.

But, in the final analysis, it's usually the guy who looks ahead, who plans and works and saves for the future, that ends up with all the marbles.

Here, as in no other country in the world, you've got a chance to do just that. Experts predict that during the next ten years this country will experience the greatest economic boom in its history and...

There's no time like the present for you to start salting a little something away—each month—in U. S. SAVINGS BONDS!

Backed to the hilt by Uncle Sam, Bonds pay you 4 dollars for every 3 dollars invested. At the same time, Savings Bonds are one of the safest, surest places to invest your money.

And here's the pay-off! Savings Bonds can be purchased under either of two entirely automatic plans. Signing up for either plan makes saving, for you, a positive certainty!

Automatic saving is
sure saving
U.S. SAVINGS BONDS

ENAKOPRAVNOST

This is an official U. S. Treasury advertisement—prepared under auspices of Treasury Department and Advertising Council.